

Tradicija moga kraja

Volim maškare! Sigurno sva djeca svijeta vole maškare. Najviše me razveseli kad na nekoliko sati postanem netko drugi i mogu raditi što me volja.

Zajedno s prijateljima idem u povorci gradom gdje nas svi gledaju smiju se i snimaju svojim mobitelima. Tada možemo do mile volje vrištati, zviždati, vikati, plesati i raditi razne gluposti kako bi se uplašila zima i sve loše što se dogodilo u godini, otišlo s njom.

Ove godine na Fašnik je puhao jak vjetar i jedva sam dočekala da nakon školske povorke i spaljivanja Fašnika dođem kući. Mama me dočekala s toplim čajem i upravo ispečenim krafnama. Skinula sam svoju masku indijanke i zavalila se u udobni naslonjač. Mama me začuđeno upitala zar ne želim kasnije ići s maškarama po kućama i veselit se s ostalom djecom. Rekla sam joj da sam umorna i da mi se ne ide nikuda.

Mama je počela pričati priču kako je ona s radošću i veseljem dočekivala Fašnik i kako je....

Utonula sam u san. Nalazim se u jednoj staroj kući kraj otvorenog ormara. Iz ormara uzimam rubac sa šarenim cvjetovima, crni pleteni šal i crvenu dugačku haljinu. Oko glave sam si omotala bijeli svadbena šljager koji mi je sakrio lice. Izašla sam iz kuće u svoje seosko dvorište. Već su me čekale maškare svatova. Nalaze se tu mladoženja i mlada, djeveruše kojima sam se i ja pridružila, barijaktar, kumovi, kume. Najzanimljiviji su svirci koji imaju razne instrumente. Tu su: bisernica, tambura, violine, dvojnice, dude, harmonika. Gusle su od kukuruzovine, štrebetaljka, rifljača (daska za pranje rublja), drveni ili željezni štap za lupanje po rifljači, metla i kakav komad željeza za sturganje i grebanje, stari limeni ili željezni lonac, kravski ili konjski zvona...

Barijaktar nas je poveo selom mašući svojom zastavom. Zastava je napravljena od starih dronjaka i podrapanih krpa. Krenuli smo za barijaktarom, a na kraju povorke su išli svirci. Zajedno smo pjevali našu bilogorsku pjesmu: "Pepelnica zaručnica, fašnjak mladoženja fašnjak mladoženja, velikog veselja! I ju, ju, ju! I ju, ju, ju!

Ljudi izlaze iz svojih kuća i mladu i mladoženju darivaju krafnama, rakijom, jajima, domaćim špekom i kobasama. Ako se netko od ukućana ne

pojavi ispred svog dvorišta, djeveruše bacaju pokvarena jaja u njihove prozore. Svatovi plešu, skaču i vesele se. Kroz selo odjekuju zvukovi svatova i sviraca.

Svatovska povorka završava na kraju sela gdje mladoženja pali snopove okovine. Nastaje visoka vatra kojom otjerujemo hladnu zimu.

Svadba završava zabavom u kući mladoženje gdje se podijeli i pojede sve ono što se kroz selo skupilo. Svatovi pjevaju i plešu; " Fašnjak se oženil, Pepelnicu zaručil, Pepelnica pleše, da se zemlja trese!
Mačkaraši iju, ju popili su rakiju! Popili su vino, baš igraju fino!
Tu za repu, tu za lan, mačkaraši, ajte van!

Sara, Sara! Probudi se. Upravo sam ti ispričala kako smo nekad slavili maškare, a ti spavaš. Zbunjeno sam pogledala mamu i shvatila kako sam njezine riječi proživjela u snu. Odlučila sam se pridružiti svojim prijateljima i zajedno obići susjedne kuće kako bi sačuvala tradiciju maškara, otjerala zimu i dočekala proljeće i novo rođenje, Uskrs!

SARA, 4. c

III. OSNOVNA ŠKOLA BJELOVAR

MENTORICA: NATAŠA BREKALO